

Minunea

Followed by: 0 authors

din vol. în pregătire "Fântâna care-și bea singură apa"

POEZII ✕

Ionuț Caragea

📅 5 luni în urmă

o, dar ce minune te-a adus
lângă inima mea
eu, pribeag în lumea
gândurilor labirintice
trăgându-mi sufletul
la adăpostul unor amintiri
dărăpănate?

o, tu, cea care
mi-ai făcut poemul să plângă
atunci când eram
ca o fântână secată
măsurând în mine însumi
doar lunga tăcere
a abisului

o, tu, cea care
ți-ai despletit visele
peste marea mea rătăcire
îndemnându-mă să urc
ca un pelerin
pe trepte sfinte de zâmbet
până la poarta sărutului

o, dar ce minune te-a scos
din zidul trecutului
mai bună, mai frumoasă, mai înțeleaptă
o, tu, cea care suspinai cu răbdare
din spatele nenăscutei ferestre

Acest text îți aparține
Current Status: Private

EDITEAZĂ TEXTUL

UNHIDE

295 vizualizări | 5 opinii

INTERACȚIONEAZĂ

▼ -0 | +0 ▲

FII LA CURENT

Notify me on each new comment

OFF

REPLIES AND TRANSLATIONS

Suggest a translation

Send a reply

Suntem sociali

Like

284 people like this. [Sign Up](#) to see what your friends like.

Avem newsletter

Adresa email. Nu tr MĂ ABONEZ

Newsletter-ele de la noi sunt rare, iar atunci când trimitem un email, el vine cu informații noi și interesante despre site, despre noi facilități și evenimente

lăsând doar pasărea
să-ți poarte pe aripi suspinul
atunci când eu tânjeam ca deșertul
după atingerea ploii
pentru a da naștere florilor?

o, dar ce minune
te-a îndemnat să muști
din inima mea
ca un măr putrezit
amușinat doar de mușiță?

să fie aceeași minune
care preschimba
apa în vin?

15 august 2023

Reply

OPINII

SHOW/HIDE OFFTOPIC

las semn

Stanica Ilie Viorel - 5 luni în urmă

o, dar ce minune te-a adus
lângă inima mea?
eu, pribeag în lumea
gândurilor labirintice
trăgându-mi sufletul
la adăpostul unor amintiri
dărăpănate
tu, cea care
mi-ai făcut poemul să plângă
atunci când eram
ca o fântână secată
măsurând în mine însumi
doar lunga tăcere
a abisului
tu, cea care
ți-ai despletit visele
peste marea mea rătăcire
îndemnându-mă să urc
ca un pelerin
pe trepte sfinte de zâmbet
până la poarta sărutului
o, dar ce minune te-a scos
din zidul trecutului
mai bună, mai frumoasă, mai înțeleaptă?

tu, cea care suspinai cu răbdare
din spatele nenăscutei ferestre
lăsând doar pasărea
să-ți poarte pe aripi suspinul
atunci când eu tânjeam ca deșertul
după atingerea ploii
pentru a da naștere florilor
să fie aceeași minune
a apei preschimbate în vin
cea care
te-a îndemnat să muști
din inima mea
ca un măr putrezit
adulmecat doar de mușiță?

amușinat și mușiță, cred că au aceeași familie lexicală, nu prea l-aș
adulmea împreună într-un vers
probabil că ții la acea interjecție, ca stil (am mai întâlnit tot la tine
“oh”)
cred că nu poate folosită chiar peste tot
regăsesc abisul, fântâna, minunea (transformarea apei în vin nu știu
sigur dacă tot într-un poem de-al tău l-am citit)
cred că este o prezentare a uimirii că ești, a minunii că sunt, sugestivă
spor

Reply Report

▼ - 0 | + 0 ▲

Ilie, mulțumesc

Ionuț Caragea - 5 luni în urmă

Îmi place mult și varianta care poartă amprenta stilului tău și îți
mulțumesc pentru atenția cu care ai citit și ai adaptat. Eu am mers
pe un stil propriu, aforistic, e o amprentă de-a mea. La amușina firește
că m-am gândit și la sinonimul adulmea, dar cuvântul mi s-a părut
prea animalic. Ori, jocul de cuvinte prin repetiția silabelor mu și și, mi
s-a părut mai interesant. Șerban Foartă în Clichet și Zilieru mai
practică această tehnică. Oricum, repet, îți mulțumesc foarte mult!

Reply Report

▼ - 0 | + 0 ▲

erată

Ionuț Caragea - 5 luni în urmă

anaforic în loc de aforistic. Mi-a rămas în cap de la postarea
precedentă.

Reply Report

▼ - 0 | + 0 ▲

Sublim poemul!

Papadopol Elena - 5 luni în urmă

o, dar ce minune
te-a îndemnat să muști
din inima mea
ca un măr putrezit
amușinat doar de mușiță?
să fie aceeași minune
care preschimba
apa în vin?

Această comparație, inima mea/ ca un măr putrezit/ amușinat doar
de mușiță, cred că reprezintă piesa de rezistență a poemului. Forma

dematerializată a inimii, comparată cu un măr putrezit, amușinat doar de mușiță este sugestia uitării de sine, stăruind pe retină imaginea cu efectul ireversibil al trecerii, sincopată doar de puterea salvatoare a aceleiași minuni/ care preschimba apa în vin. Cea care s-a conexasă, a mușcat din această inimă, sub imboldul însetării, i-a declanșat și a atins, împreună cu ea, sublimul metamorfozei.

Reply Report

▼ - 0 | + 0 ▲

Da

Ionuț Caragea - 5 luni în urmă

doamna Elena, este partea care și mie îmi place cel mai mult. Culmea este că m-am inspirat din realitate, aveam un măr stricat în coșul cu fructe care atrăgea mușița. Deci, lucruri văzute, trăite... Ați explicat foarte bine sensul și vă mulțumesc foarte mult!

Reply Report

▼ - 0 | + 0 ▲

Showing 1-5 of 5 items.

ADAugĂ OPINIA TA!

Title

Body

SEND

Despre Agonia Network

Vizitezi versiunea Alpha, care este o versiune încă în lucru!

Varianta stabilă, cu mai puține funcționalități, este [poezie.ro](#).

Pe această versiune poți întâlni într-adevăr diverse probleme de funcționare, dar multe din problemele întâlnite pe vechiul site sunt rezolvate. În plus există multe facilități noi și super interesante!

Îți mulțumim pentru înțelegere!

Agonia Internațional

[Agonia English](#)

[Agonia Francais](#)

[Agonia Espanol](#)

[Agonia Deutsch](#)

Links

[Spell Checker Română](#)

[Dicționar de rime](#)

[Proza Romaneasca](#)

Sub-site-uri Agonia

[Agonia Image Bank](#)

[Agonia Links](#)

[Agonia Top](#)

[Agonia](#)